

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Na svetkovinu Svih svetih, 1. studenoga 2012.

[Video]

Dvije dimenzije Crkve

Draga braćo i sestre!

Naš se današnji susret održava u radosnom ozračju svetkovine Svih svetih. Taj nas blagdan potiče razmišljati o dvojakom obzoru čovječanstva, kojeg na simboličan način izražavamo riječima "zemlja" i "nebo": zemlja predstavlja povijesni hod, nebo vječnost, puninu života u Bogu. I tako nas ovaj blagdan potiče promatrati Crkvu u njezinoj dvojakoj dimenziji: Crkvu na putu u vremenu i Crkvu u kojoj se slavi bez kraja, nebeski Jeruzalem. Ta dva vidika povezuje stvarnost "općinstva svetih": stvarnost koja započinje ovdje na zemlji i postiže svoje ispunjenje na Nebu. U ovozemaljskom svijetu Crkva je početak tog misterija zajedništva koje ujedinjuje ljudski rod, misterija potpuno usredotočena na Isusa Krista: on je onaj koji je uveo u ljudski rod tu novu dinamiku, pokret koji je vodi prema Bogu i istodobno prema jedinstvu, prema miru u dubokom smislu. Isus Krist – kaže se u Ivanovom Evanđelju (11, 52) – je umro "zato da raspršene sinove Božje skupi u jedno" i to se njegovo djelo nastavlja u Crkvi koja je ujedno i "jedna" i "sveta" i "katolička". Biti kršćani, biti dijelom Crkve znači otvoriti se tome zajedništvu, kao neko sjeme koje se, umirući, otvara u zemlji i tjera klice prema gore, prema nebu.

Sveci – one koje je Crkva proglasila takvima, ali također svi sveci i svetece koji su samo Bogu poznati, a koje također danas slavimo – snažno su živjeli tu dinamiku. U svakome se od njih, na veoma osoban način, uprisutnio Krist, zahvaljujući svome Duhu koji djeluje po Riječi i sakramentima. Naime, biti sjedinjeni s Kristom, u Crkvi, ne poništava osobnost, već je otvara, preobražava snagom ljubavi i podjeljuje joj, već ovdje na zemlji, jednu vječnu dimenziju. To u suštini znači postati suobličeni slici Sina Božjega (usp. Rim 8, 29), ostvarujući naum Boga koji je

stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku. Ali ta uronjenost u Krista nas otvara – kao što sam rekao – također zajedništvu sa svim ostalim udovima njegova Mističnog tijela koje je Crkva, zajednice koja je savršena u "Nebu" gdje nema nikakve izolacije, suparništva ili odvojenosti. Na današnji blagdan osjećamo predokus ljepote toga života potpune otvorenosti pogledu ljubavi Boga i braće, u kojem smo sigurni da dopiremo do Boga u drugom i do drugoga u Bogu. S tom vjerom punom nade mi častimo sve svete i pripravljamo se na sutrašnji spomen vjernih mrtvih. U svecima vidimo pobjedu ljubavi nad sebičnošću i smrću: vidimo da slijediti Krista vodi životu, vječnom životu, i daje smisao sadašnjosti, svakom trenutku koji prolazi, jer ga ispunja ljubavlju i nadom. Samo vjera u vječni život nam pomaže doista ljubiti povijest i sadašnjost, ali bez navezanosti, u slobodi hodočasnika, koji voli zemlju jer mu je srce na Nebu.

Neka nam Djevica Marija izmoli milost da čvrsto vjerujemo u vječni život i osjećamo se u punom zajedništvu s našim dragim pokojnicima.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana